

ca po dniu skierowania do dyspozycji wydziału personalnego.

§ 5. Osoby, wymienione w § 1, a przebywające w szkołach (kursach) wojskowych, zatrzymują przez czas przebywania w szkole (kursie) dodatek lokalny z ograniczeniem, przewidzianym w § 6.

§ 6. Równoczesne otrzymanie dodatku lokalnego na podstawie niniejszego rozporządzenia oraz dodatku stołecznego na podstawie dekretu z dnia 19 sierpnia 1946 r. o zmianie dekretu z dnia 14 lutego 1946 r. o uposażeniu wojskowych (Dz. U. R. P. Nr 45, poz. 260) jest niedopuszczalne.

§ 7. W przypadku przeniesienia służbowego oficera, podoficera zawodowego i nadterminowego do formacji wojskowej, stacjonowanej na obszarze, wymienionym w § 1, prawo do dodatku lokalnego powstaje z dniem 1 najbliższego miesiąca kalendarzowego po objęciu stanowiska na nowym miejscu służbowym.

§ 8. W przypadku przeniesienia służbowego powyższych osób z obszaru, wymienionego w § 1 do miejscowości, w której nie przysługuje dodatek lokalny, prawo do dodatku lokalnego gaśnie z dniem ostatnim miesiąca kalendarzowego, w którym nastąpiło zwolnienie ze stanowiska.

§ 9. Dodatek lokalny wypłaca się wraz z uposażeniem za dany miesiąc.

§ 10. Nabycie i wygaśnięcie prawa do dodatku lokalnego ogłasza się w rozkazie dziennym formacji wojskowej, podając równocześnie podstawę, powodującą nabycie bądź wygaśnięcie prawa do dodatku lokalnego.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1947 r.

w/z Minister Obrony Narodowej:
Marian Spychalski

Minister Skarbu:
Konstanty Dąbrowski

178

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 20 marca 1947 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o dodatkach do uposażenia żołnierzy pełniących służbę w warunkach szczególnych i żołnierzy - specjalistów.

Na podstawie art. 30 dekretu z dnia 14 lutego 1946 r. o uposażeniu wojskowych (Dz. U. R. P. Nr 67, poz. 371) zarządza się, co następuje:

I. Dodatek dla telegrafistów, radiotelegrafistów, traktorzystów i kierowców czołgów.

§ 1. Podoficerowie i szeregowcy, posiadający kwalifikacje telegrafisty, radiotelegrafisty, traktorzysty oraz kierowcy czołga, pełniący służbę z zastosowaniem tych kwalifikacji, otrzymują dodatek w następującej wysokości miesięcznie:

a) telegrafista, radiotelegrafista i traktorzysta:

I klasy	— 75 zł
II klasy	— 50 zł

b) kierowca czołga:

wyborowy	— 150 zł
I klasy	— 80 zł
II klasy	— 50 zł

Dowodem potwierdzającym klasę kwalifikacji jest zaświadczenie właściwej komisji kwalifikacyjnej.

§ 2. Dodatek ten wypłaca się na podstawie imiennego ogłoszenia w rozkazie dowódcy jednostki — wojskowych, uprawnionych do pobierania tego dodatku.

§ 3. Prawo do pobierania dodatku gaśnie:

a) jeżeli wojskowy został pozbawiony na stałe lub czasowo prawa do pełnienia czynności według posiadanej kwalifikacji,

b) jeżeli wojskowy przechodzi na stanowisko, na którym jego kwalifikacja nie ma zastosowania lub jeżeli przechodzi na stanowisko nie objęte etatem,

c) jeżeli wojskowy został skierowany do zakładu szkolnego w charakterze ucznia.

§ 4. Prawo do pobierania dodatku ulega przerwie:

- a) w przypadku delegacji ponad 1 miesiąc,
- b) w przypadku otrzymania urlopu ponad 1 miesiąc,
- c) w przypadku choroby ponad 1 miesiąc.

§ 5. Prawo do dodatku powstaje z dniem 1-szym następnego miesiąca po objęciu stanowiska i gaśnie z dniem 1-szym następnego miesiąca po utracie stanowiska.

II. Dodatek dla kierowców samochodów osobowych za wyjazdy w godzinach nocnych.

§ 6. Kierowcy osobowych samochodów służbowych otrzymują za wyjazdy służbowe w godzinach nocnych dodatek w wysokości:

- kierowca I klasy — 7 zł za godzinę,
- kierowca II klasy — 6 zł za godzinę,
- kierowca III klasy — 5 zł za godzinę.

§ 7. Dodatek ten przysługuje wyłącznie żołnierzom służby czynnej, zajmującym etatowe stanowiska kierowców osobowych samochodów służbowych, którzy dokonują wyjazdów służbowych w godzinach nocnych tj. między godziną 21-szą a 5-tą.

Dodatek ten nie przysługuje:

- a) oficerom prowadzącym samochody,
- b) kierowcom—podoficerom zawodowym,
- c) kierowcom — pracownikom cywilnym.

§ 8. Za wyjazd służbowy uważa się:

- a) wyjazd w celu wykonania zadania służbowego,
- b) przejazd oficerów samochodem służbowym do miejsca pracy oraz do miejsca zamieszkania.

§ 9. Czas, podlegający zaliczeniu do wypłaty dodatku, liczy się niezależnie od przebytej odległości.

Przy obliczeniu ilości godzin wyjazdu nocnego odrzuca się ilość do 30 minut, natomiast powyżej 30 minut zaokrągla się do godziny.

Dany kierowca może otrzymać dodatek za wyjazdy w godzinach nocnych najwyżej za 100 godzin w ciągu miesiąca.

§ 10. Wyjazd kierowcy w godzinach nocnych potwierdza się:

- a) adnotacją w liście drogowym o czasie wyjazdu z garażu i czasie powrotu.

- b) podpisem osoby, korzystającej z samochodu, stwierdzającym wyjazd w czasie wykazanym.

§ 11. Wypłaty dodatku dokonuje się z dołu za miesiąc ubiegły — przy wypłacie uposażenia.

Podstawę do wypłaty stanowią:

- a) kartoteka według ustalonego wzoru, którą prowadzi się w dowództwie jednostki dla poszczególnych kierowców, na podstawie listy drogowej,
- b) rozkaz dowódcy jednostki, potwierdzający wyjazd nocny oraz prawidłowość czasu wyjazdów, wykazanego w kartotece.

III. Dodatek medyczny.

§ 12. Wojskowi służby zdrowia, a mianowicie: lekarze, fелczerzy, pielęgniarki, technicy-rentgenolodzy, laboranci i instruktorzy sanitarni, zajmujący stanowiska etatowe i pełniący służbę w warunkach szkodliwych dla zdrowia lub niebezpiecznych dla życia, otrzymują dodatek w wysokości 15% uposażenia (uposażenie zasadnicze i dodatek funkcyjny).

§ 13. Dodatek medyczny przysługuje w następujących oddziałach etatowych zakładów leczniczych:

- a) oddziały patologiczno-anatomiczne,
- b) oddziały przeciwgruźlicze,
- c) oddziały (kliniki) chorób zakaźnych,
- d) oddziały (gabinety) rentgenologiczne,
- e) oddziały przeciwmalaryczne,
- f) oddziały (okręgowe laboratoria) bakteriologiczne,
- g) oddziały epidemiologiczne,
- h) oddziały (kliniki) psychiatryczne.

Ponadto dodatek ten przysługuje etatowym ekspertom medycyny sądowej.

§ 14. W oddziałach (klinikach) psychiatrycznych dodatek medyczny otrzymuje cały etatowy personel, pracujący w bezpośrednim zetknięciu się z chorymi, przy czym w oddziałach dla furiiatów dodatek ten przysługuje w wymiarze podwójnym tj. 30% uposażenia.

§ 15. Prawo do dodatku ulega przerwie w przypadku:

- a) zawieszenia w czynnościach służbowych,
- b) przebywania w areszcie śledczym,
- c) przebywania w dyspozycji,

- d) delegacji ponad 1 miesiąc,
- e) otrzymania urlopu ponad 1 miesiąc,
- f) choroby ponad 1 miesiąc,
- g) skierowania do wojskowych zakładów naukowych w charakterze ucznia.

Wyjątek od tej zasady stanowi przypadek, jeśli choroba oraz w związku z nią udzielony urlop stoją w ścisłym związku przyczynowym z niebezpieczną dla zdrowia funkcją w wymienionych w § 13 oddziałach. W tym przypadku dodatek przysługuje najwyżej w ciągu 6-ciu miesięcy.

§ 16. Prawo do dodatku powstaje z dniem 1-szym następnego miesiąca po objęciu etatowego stanowiska, do którego dodatek medyczny jest przywiązany, i gaśnie z dniem 1-szym następnego miesiąca po utracie takiego stanowiska.

IV. Dodatek za nieprzerwaną służbę w organach szyfrowych.

§ 17. Oficerowie i podoficerowie zawodowi, pełniący służbę w organach szyfrowych i bezpośrednio zatrudnieni przy pracy szyfrowej, otrzymują dodatek za nieprzerwaną służbę w tych organach w wysokości:

za służbę powyżej 1 roku — 10% uposażenia,
za służbę powyżej 3-ch lat — 20% uposażenia,
za służbę powyżej 6-ciu lat — 30% uposażenia.

§ 18. Prawo do dodatku powstaje z dniem 1-szym następnego miesiąca po upływie okresu przewidzianego w § 17 i gaśnie z dniem 1-szym następnego miesiąca po utracie stanowiska, z którym wypłata dodatku szyfrowego jest związana.

Podstawą do rozpoczęcia wypłaty jest rozkaz dzienny jednostki, w którym nieprzerwana służba jest stwierdzona przez przełożonego z podaniem ścisłych dat.

§ 19. Dodatek oblicza się od uposażenia zasadniczego i dodatku funkcyjnego.

Dodatek przysługuje również za czas leczenia się w zakładach leczniczych oraz za czas przebywania na urlopie, o ile żołnierz po ukończeniu leczenia bądź po urlopie wraca do tej samej służby, natomiast nie przysługuje za czas nauki w wojskowych zakładach naukowych innej specjalności, za okres przebywania w areszcie śledczym, zawieszenia w czynnościach służbowych oraz przebywania w dyspozycji.

V. Dodatek za służbę w organach wywiadowczych.

§ 20. Oficerowie i podoficerowie, zajmujący w organach wywiadowczych stanowiska etatowe, ustalone przez Ministra Obrony Narodowej, otrzymują dodatek w wysokości 15% uposażenia.

§ 21. Prawo do dodatku powstaje z dniem 1-szym następnego miesiąca po objęciu stanowiska etatowego w organach wywiadowczych i gaśnie z dniem 1-szym następnego miesiąca po utracie stanowiska, z którym wypłata dodatku wywiadowczego jest związana.

§ 22. Dodatek oblicza się od uposażenia zasadniczego i dodatku funkcyjnego.

Dodatek przysługuje również za czas leczenia się w zakładach leczniczych oraz za czas przebywania na urlopie, o ile żołnierz po ukończeniu leczenia bądź po urlopie wraca do tej samej służby, natomiast nie przysługuje za czas nauki w wojskowych zakładach naukowych innej specjalności, za okres przebywania w areszcie śledczym, zawieszenia w czynnościach służbowych oraz przebywania w dyspozycji.

VI. Dodatek dla oficerów służby informacyjnej.

§ 23. Oficerowie zawodowi pełniący służbę w organach informacyjnych otrzymują dodatek za nieprzerwaną służbę w tych organach w wysokości:

za służbę powyżej 3-ch lat — 10% uposażenia,
za służbę powyżej 6-ciu lat — 20% uposażenia,
za służbę powyżej 9-ciu lat — 30% uposażenia,
za służbę powyżej 12-tu lat — 50% uposażenia.

§ 24. Prawo do dodatku powstaje z dniem 1-szym następnego miesiąca po upływie okresu przewidzianego w § 23 i gaśnie z dniem 1-szym następnego miesiąca po utracie stanowiska, z którym wypłata dodatku jest związana.

Podstawą do rozpoczęcia wypłaty jest rozkaz dzienny jednostki, w którym nieprzerwana służba jest stwierdzona przez przełożonego z podaniem ścisłych dat.

§ 25. Dodatek oblicza się od uposażenia zasadniczego i dodatku funkcyjnego.

Dodatek przysługuje również za czas leczenia się w zakładach leczniczych oraz za czas przebywania na urlopie, o ile żołnierz

po ukończeniu leczenia bądź po urlopie wraca do tej samej służby, natomiast nie przysługuje za czas nauki w wojskowych zakładach naukowych innej specjalności, za okres przebywania w areszcie śledczym, zawieszenia w czynnościach służbowych oraz przebywania w dyspozycji.

VII. Wynagrodzenie za skoki ze spadochronem.

§ 26. Wojskowi dokonujący skoków ze spadochronem z samolotów lub balonów otrzymują wynagrodzenie za każdy dokonany skok w wysokości:

a) mistrz	* * * * *	1.000 zł,
b) instruktor:		
od 25-go do 49-go skoku po		200 zł,
od 50-go do 99-go skoku po		250 zł,
od 100-go skoku wzwyż po		400 zł,
c) inni wojskowi:		
za 1-szy skok	* * * *	100 zł,
od 2-go do 9-go skoku po		75 zł,
od 10-go do 24-go skoku po		100 zł.

§ 27. Dodatek ten przysługuje za skoki ze spadochronem, dokonywane przez żołnierzy na

podstawie zatwierdzonego planu wyszkolenia bojowego lub na polecenie nadrzędnego dowódcy lub też w związku z próbą spadochronów.

§ 28. Za dokonanie skoku próbnego wypłaca się ponadto, niezależnie od ustalonego dodatku w § 26, premię w wysokości od 100 do 1.000 zł. Wysokość premii określa Szef Sztabu Lotnictwa po zatwierdzeniu sprawozdania o dokonaniu skoku.

§ 29. Ewidencję dokonanych skoków ze spadochronem prowadzi formacja zgodnie z regulaminem.

Wypłaty dokonuje się na podstawie wyciągów z rozkazów dziennych formacji.

Dodatek wypłaca się łącznie z uposażeniem pieniężnym.

§ 30. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 marca 1947 r.

Minister Obrony Narodowej:

Michał Żymierski
Marszałek Polski

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

179

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ODBUDOWY

z dnia 17 kwietnia 1947 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Oświaty o stypendiach dla studentów szkół wyższych.

Na podstawie art. 9 ustawy z dnia 18 marca 1933 r. o państwowych stypendiach oraz innych formach pomocy dla młodzieży szkół wyższych (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 207) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się następujące bezzwrotne stypendia dla studentów szkół wyższych:

1) Politechnika Warszawska

a) Wydział Architektury	— 20 stypendiów
b) „ Inżynierii	— 20 „

2) Akademia Górnicza w Krakowie

a) Wydział Architektury	— 12 stypendiów
b) „ Inżynierii	— 12 „
3) Politechnika Gdańska	
Wydział Inżynierii	— 12 „
4) Politechnika Śląska z siedzibą w Gliwicach	
Wydział Inżynierii	— 12 „
5) Politechnika Wrocławska	
Wydział Inżynierii	— 12 „
6) Szkoła Główna Handlowa w Warszawie	— 6 „
7) Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie	— 6 „